

og søger at faa en Ordning tilvejebragt, saaledes at Staten gennem Afhændelse af en Del Garnisonssygehuse kan opnaa en Indtægt. Jeg finder, at saavel Spørgsmaalet om det nye Sygehus her for Københavns Vedkommende som Spørgsmaalet om Sygehusene ude i Provinserne burde have været overvejet indenfor Militærkommissionen. Da dette ikke er sket, henstiller jeg til det Udvalg, der nu bliver nedsat, at undersøge denne Sag omhyggeligt, og jeg haaber, at Ministeren vil give tilstrækkelig lang Tid til, at dette kan ske. Ministeren sagde rigtignok, at det maatte være en meget kort Behandling, Lovforslaget skulde have, men Ministeren maa dog give os saa lang Tid, at vi kan sætte os lidt ind i Sagen, før vi kommer tilbage til Folketinget med det.

Det ærede Medlem Hr. Boa spurgte, om ikke f. Eks. Sølvgadens Kaserne kunde bruges til de husvilde. Man har foretaget Undersøgelser i saa Henseende; men Resultatet har været, at denne Kaserne ikke er egnet hertil; den har den Fejl, at der i en hel Del af Bygningen ikke findes Skorstene, og derfor vil det være umuligt at bruge disse Dele til Beboelse. Derimod kunde jeg tænke mig, at den kunde bruges til en af Statens Afdelinger, f. Eks. til Trafikvæsenet. Ligesom Københavns Kommune har lagt hele sit Belysningsvæsen i Gothersgade, vilde det være ønskeligt at have vort Trafikvæsen i en enkelt Bygning; paa den Maade vilde man blive fri for alle de Lokaler, Staten har lejet omkring i Byen, hvorved der kunde blive en Del Lejligheder til Disposition og samtidig ogsaa Penge til Statskassen.

Da jeg saa Lovforslaget, sagde jeg til mig selv: Der maa være flere Kaserner at sælge, det er dog vel ikke Meningen, at alt det, vi har nu, skal ligge hen til ingenting. Ved en nærmere Undersøgelse skal det nok vise sig, at det allerede nu kun er ret faa Soldater, der ligger paa Kasernerne, og naar nu saa stor en Del af Hæren trækkes bort fra Byen, bliver der endnu færre. Disse store Etablissementer er meget kostbare at vedligeholde. Foruden Kastellet, som allerede er nævnt, skal jeg fremhæve Frederiksholms Kanals Kaserne og Strandgadens Kaserne. De er nu ganske ubrugelige, og derfor kan jeg godt forstaa, at Administrationen vil af med dem. Her kommer man nu med et Lovforslag som dette; det indeholder ikke nogen samlet Plan; Administrationen udpeger nogle enkelte Ting, og saa faar Resten Lov til at ligge. Det er naturligvis

det behageligste for Administrationen, den holder ikke af, at Folketingsmændene stikker deres Næse indenfor og vil se, hvad der foregaar, navnlig ikke den Administration, der her er Tale om. Jeg husker fra den Tid, jeg var Medlem af Forsvarskommissionen og havde Adgang til at komme paa de forskellige Etablissementer, hvordan mit Kort blev endevendt, inden man fik Lov til at komme ind, og hvordan man blev spurgt, om man nu virkelig ogsaa havde Lov til at sætte sine Fødder herindenfor. Nu vil det maaske gaa ligesom i 1909, da der blev forelagt et Lovforslag om, hvad der skulde sælges. Lidt er der solgt, og saa gaar Tiden, tænker Militæret, saa faar vi maaske Lov til at beholde Resten. Man vil maaske ræsonnere saaledes: Om nogle Aar skal vi muligvis omdanne Hæren igen; i 1909 flyttede man Hovedstyrken fra Jylland til Sjælland, nu flytter man den til Jylland, men om nogle Aar skal den maaske igen tilbage til Sjælland; for den Muligheds Skyld er det bedst at beholde Etablissementerne, og derfor vil vi ikke af med dem.

Derfor bør Rigsdagen undersøge til Bunds, om det er forsvarligt, at Militæret faar Lov til at beholde saa meget, som det kommer til at beholde ved den foreslaaede Ordning. Paa Amager f. Eks., hvor jeg er ret godt kendt, har vi en stor Gøværffabrik, og man har indhegnet et Areal paa mange Tønder Land langs Artillerivej helt rundt til Amager Boulevard til Militærets Brug. Før 1914 havde man ingen Brug for dette Areal, da var det en aaben Plads. Saa kom Arbejderne paa Gøværffabrikken og spurgte, om de ikke kunde faa den Jord, som laa der til ingen Nytte, til Opdyrkning og Havebrug. Saa fik man straks travlt; nu kunde det ikke undværes, og man indhegnede det med et flot Hegn, der kostede, jeg tror, over 50 000 Kr. Nu har man lagt 3 Skure der indenfor, men det er ogsaa det eneste. Langt ovre paa højre Haand ligger der et Areal med et stort Brædeskur, hvor der, siges der, opbevares en hel Del Specialmaskiner, som blev anskaffet under Krigen, da Laboratoriet gik Nat og Dag, og der ikke maatte standses. Saa købte man Maskiner for en hel Masse Penge og lagde dem ind i dette Skur — det paastaas, at der ligger for op imod $\frac{1}{2}$ Mill. Kr.

Til den anden Side ligger Skydebanerne med alle Barakkerne, og vi har desuden Faste Batteri. Hvad det bruges til nu, ved jeg ikke. Tidligere blev det brugt ved Skarpskydningsøvelser af Fæstningsartilleristerne, da det paastodes, at man ikke